

Umilința

Isus, Domnul nostru, ne propune adesea exemplul umilinței sale: ‘Învățați de la mine, că sunt blând și smerit cu inima’ (Mt 11, 29)

28.03.2012

Vom vorbi deci despre umilință, pentru că este virtutea care ne ajută să înțelegem, în același timp, mizeria noastră și măreția noastră.

Prietenii lui Dumnezeu, 94

Isus, Domnul nostru, ne propune adesea exemplul umilinței sale:

*Învățați de la mine, că sunt blând și smerit cu inima (Mt 11, 29). Astfel tu și eu învățăm că nu este alt drum, pentru că numai cunoașterea sinceră a nulității noastre are forța de a atrage asupra noastră harul divin. Pentru noi Isus vine să sufere de foame și să dea hrană, vine să sufere setea și să dea de băut, vine îmbrăcat cu mortalitatea noastră și să ne îmbrace cu nemurire, vine sărac pentru a ne face bogați (Sfântul Augustin, *Enarrationes in Psalmos*, 49, 19)*

Prietenii lui Dumnezeu, 97

Rugăciunea este umilința omului care recunoaște în același timp profunda lui mizerie și măreția lui Dumnezeu, căruia i se adresează și pe care îl adoră, astfel încât așteaptă totul de la El și nimic de la el însuși.

Credința este umilința rațiunii, care renunță la propriul său criteriu și

care se prosternă în fața judecăților și a autorității Bisericii.

Ascultarea este umilința voinței, care se supune voinței celuiilalt, pentru Dumnezeu.

Castitatea este umilința cărnii, care se supune spiritului.

Mortificarea exterioară este umilința simțurilor.

Căința este umilința tuturor pasiunilor, jertfite Domnului.

Umlința, este adevărul pe drumul luptei ascetice.

Brazdă, 259

Dumnezeu rezistă celor mândri, dar dă har celor umili (1 Pt 5, 5), ne învață Apostolul Petru. În orice epocă, în orice situație umană, nu există altă cale – pentru a trăi o viață divină – decât cea a umilinței. Poate Domnul se complace în umilința

noastră? Nu. Ce ar câștiga cu prostrația noastră cel ce a creat totul, și domnește și guvernează ceea ce există? Dumnezeu dorește umilința noastră, golirea de noi înșine, numai pentru ca El să poată să ne umple; vrea ca să nu-i punem obstacole și ca – pentru a o spune în mod omenesc – să fie mai mult loc pentru harul său în sărmana noastră inimă. Pentru că Dumnezeu ne inspiră umilința este același care *va transfigura sărmanul nostru trup pentru a-l conforma cu trupul său glorios, în virtutea puterii pe care o are de a supune pentru sine toate lucrurile* (Fil 3, 21). Domnul ne face ai săi, ne umple cu sine; El ne obține „divinizarea bună”.

Prietenii lui Dumnezeu, 98

Cu cât ești mai mare, cu atât mai mult umilește-te, astfel vei găsi har înaintea Domnului (Sir, 3,18). Dacă suntem umili, Dumnezeu nu ne va părăsi niciodată. El doboară trufia celui

mândru, dar vine în ajutorul celor umili. El eliberează pe cel nevinovat; acesta va fi eliberat pentru curăția mâinilor sale (Vezi Iob 22, 29-30).

Milostivirea infinită a Domnului nu va întârzia să vină în ajutorul celui care îl invocă cu umilință. Și atunci acționează de la sine: ca Dumnezeu atotputernic. În ciuda faptului că sunt multe pericole, cu toate că sufletul se simte urmărit, cu toate că este asediat din toate părțile de dușmanii mântuirii sale, nu va pieri. Și aceasta nu este un lucru din alte timpuri: se întâmplă și acum.

Prietenii lui Dumnezeu, 104

Vă amintesc că dacă sunteți sinceri, dacă vă arătați cum sunteți, dacă vă divinizați pe fundamentul umilinței și nu al mândriei, voi și eu ne vom simți siguri în orice circumstanță; vom putea să ne numim victorioși și să vorbim numai de victorii: victorii interioare ale iubirii de Dumnezeu,

care dau seninătatea, fericirea
sufletului, înțelegerea.

Prietenii lui Dumnezeu, 106

Vrei s-o trăiești, această sfântă
cutezanță, pentru a obține ca
Dumnezeu să acționeze prin tine? —
Recurge la Maria, și Ea te va
întovărăși pe drumul umilinței,
pentru ca față de ceea ce este
imposibil spiritului omenesc, să știi
să răspunzi printr-un *fiat* – (așa să
fie) – pentru ca pământul să se
unească cu Cerul.

Brazdă, 124

.....